

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Sžo/46/2015
Identifikačné číslo spisu:	3013200983
Dátum vydania rozhodnutia:	27.09.2016
Meno a priezvisko:	JUDr., Ing. Miroslav Gavalec
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:3013200983.2

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedu senátu Ing. JUDr. Miroslava Gavalca PhD. a členov senátu JUDr. Igora Belka a JUDr. Jany Henčekovej PhD., v právnej veci žalobkyne: Mgr. O. W., nar.: XY, bytom X., zast.: Mgr. Michaelou Križákovou, obč. zástupca, bytom tamtiež, proti žalovanej: Sociálna poisťovňa - ústredie, so sídlom Ulica 29. augusta č. 8-10, 813 63 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu, na odvolanie žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 08. apríla 2015 č. k. 13S/205/2013-43, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 08. apríla 2015 č. k. 13S/205/2013-43 m e n í tak, že rozhodnutie žalovanej č. 30111-2/2013-BA zo dňa 23. septembra 2013 a č. 30182-3/2013-BA zo dňa 23. septembra 2013 r u š í a vec jej vracia na ďalšie konanie.

Žalobkyni náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

I.

Konanie na správnom orgáne

1. Rozhodnutiami žalovanej č. 30111-2/2013-BA zo dňa 23. septembra 2013 a č. 30182-3/2013-BA zo dňa 23. septembra 2013 (ďalej na účely rozsudku len „napadnuté rozhodnutia“) žalovaná ako odvolací orgán podľa ustanovenia § 179 ods. 1 písm. b/ a § 218 ods. 2 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zák. č. 461/2003 Z.z.“) odvolania žalobkyne proti rozhodnutiam Sociálnej poisťovne, pobočky Trenčín č. 200-006987-CA07/2013 zo dňa 14. marca 2013 a č. 200-006998-CA07/2013 zo dňa 14. marca 2013 (ďalej len „prvostupňové rozhodnutia“, resp. „prvostupňový orgán“) vo veci nepriznania nároku na výplatu nemocenského v celom rozsahu zamietla a rozhodnutia potvrdila.

2. Prvostupňové rozhodnutia boli vydané s poukazom na ustanovenia § 38 a § 228 ods. 2 zák. č. 461/2003 Z.z., na základe ktorých dospel prvostupňový orgán k záveru, že žalobkyňa nemá nárok na výplatu nemocenského v období od 29.05.2009 do 05.07.2009, resp. v období od 14.05.2010 do

30.06.2010 z dôvodu porušenia liečebného režimu určeného lekárom, a to absolvovaním predmetov v riadnom termíne v študijnom programe geografia, rozvoj regiónov a európska integrácia na Prírodovedeckej fakulte Univerzity Komenského v Bratislave (ďalej len „fakulta“) počas dočasnej pracovnej neschopnosti.

Podľa § 227 ods. 2 písm. e/ zák. č. 461/2003 Z.z. v znení relevantnom pre prejednávajúcu vec poistenec a poberateľ dávky sú povinní dodržiavať liečebný režim určený lekárom počas trvania dočasnej pracovnej neschopnosti.

Podľa § 38 zák. č. 61/2003 Z.z. v cit. znení poistenec nemá nárok na výplatu nemocenského odo dňa porušenia liečebného režimu určeného lekárom do skončenia dočasnej pracovnej neschopnosti, najviac v rozsahu 30 dní odo dňa porušenia liečebného režimu určeného lekárom.

3. V napadnutých rozhodnutiach sa žalovaná stotožnila so zistením skutkového stavu prvostupňovým orgánom. Žalovaná konštatovala, že žalobkyňa absolvovaním predmetov na fakulte počas trvania dočasnej pracovnej neschopnosti porušila liečebný režim. Takéto konanie neúmerne predlžovalo dĺžku trvania dočasnej pracovnej neschopnosti, preto možno konštatovať, že žalobkyňa porušila liečebný režim určený lekárom.

II.

Konanie na prvostupňovom súde

4. Proti týmto rozhodnutiam podala žalobkyňa na Krajský súd v Trenčíne žaloby zo dňa 11.12.2013, v ktorej žiadala zrušiť napadnuté rozhodnutia ako aj prvostupňové rozhodnutia a vec vrátiť na ďalšie konanie z dôvodu nezákonnosti, pretože žalovaná nesprávne posúdila dôkaznú situáciu, nevykonala všetky dostupné dôkazy, vykonané dôkazy nesprávne vyhodnotila a nepreukázala, či žalobkyňa skutočne porušila liečebný režim.

V žalobe poukázala na to, že svojim konaním neporušila liečebný režim a vznikol jej nárok na výplatu nemocenského. Žalovaná ani prvostupňový orgán nezisťovali, aký konkrétny liečebný režim jej bol určený ošetrovateľskou lekárou, a preto nie je možné ustáliť, ako ho mala porušiť. Vyhlásila, že dátumy uvedené vo výpise výsledkov štúdia nie sú totožné s dátumami, kedy skúšky skutočne absolvovala.

5. Krajský súd ako súd prvého stupňa po spojení vecí na spoločné konanie na nariadenom pojednávaní preskúmal napadnuté rozhodnutia a konanie, ktoré im predchádzalo v rozsahu a z dôvodov uvedených v žalobe, a dospel k záveru, že žaloba nebola podaná dôvodne, a preto žalobu zamietol.

6. Krajský súd uzavrel, že žalobkyňa porušila liečebný režim tým, že v dobe, kedy bola uznaná za dočasne pracovne neschopnú, si plnila študijné povinnosti, pričom na posúdenie veci nemá právny význam, či si tieto študijné povinnosti plnila v čase povolených vychádzok. Krajský súd neakceptoval tvrdenie žalobkyne, že plnenie si študijných povinností v čase uznania dočasnej pracovnej neschopnosti nie je porušením liečebného režimu.

Pri tom krajský súd prihliadol na vyjadrenia posudkového lekára a ošetrovateľskej lekárky žalobkyne, ktorí zhodne potvrdili, že žalobkyňa svojim konaním porušila liečebný režim. Súd opakovane uvádza, že tvrdenia žalobkyne o tom, že mala povolené vychádzky v čase od 10.00 - 12.00 h. a od 14.00 - 16.00 h. sa nezhoduje s vystavenými potvrdeniami o dočasnej pracovnej neschopnosti, ktoré sú pripojené v administratívnom spise správneho orgánu, a na ktorých povolenie vychádzok nie je uvedené.

7. Ďalšie tvrdenie žalobkyne, že sa striedavo zdržiavala na adrese trvalého pobytu v B., ako i na adrese prechodného pobytu v X., nemá podľa krajského súdu na posúdenie vecí žiaden právny význam.

Porušenie liečebného režimu vyplýva zo skutkových zistení, z ktorých jednoznačne vyplýva, že žalobkyňa v čase, kedy bola uznaná za dočasne pracovne neschopnú, si plnila svoje študijné povinnosti a nie je podstatné, či tak mala konať v čase povolených vychádzok alebo v mieste prechodného pobytu v X..

8. Podľa krajského súdu z výpisov výsledkov štúdia zo dňa 21.08.2012 jednoznačne vyplýva, že žalobkyňa absolvovala skúšky a zápočty na fakulte, a to počas trvania dočasnej pracovnej neschopnosti. Na základe týchto podkladov, ktoré sú súčasťou administratívneho spisu žalovanej, nebolo možné prihladiť na tvrdenie žalobkyne, že dátumy uvedené vo výpise výsledkov štúdia nie sú totožné s dátumami, kedy skúšky skutočne absolvovala.

Žalobkyňa podľa názoru žalovanej nepredložila okrem svojho tvrdenia žiaden relevantný dôkaz, že predmety skutočne absolvovala v iných termínoch tak, že nezasahovali do obdobia dočasnej pracovnej neschopnosti. Naopak, krajský súd považoval výpis výsledkov štúdia za vierohodný dôkaz, na ktorý bolo pri rozhodovaní potrebné prihladiť, pretože jeho hodnovernosť žalobkyňa relevantným spôsobom nespochybnila.

9. Krajský súd poukázal na rozsudok krajského súdu zo dňa 17. decembra 2014 č. k. 13S/204/2013-55, ktorým bolo rozhodnuté v obdobnej veci rovnakých účastníkov, ale z iného obdobia dočasnej pracovnej neschopnosti vyplynulo, že žalobkyňa musela mať vedomosť, akým spôsobom, v ktorý deň a za akých okolností absolvovala konkrétne zápočty a skúšky. Žalobkyňa mohla a mala uviesť pred správnymi orgánmi oboch stupňov správne dátumy vykonania skúšok a zápočtov, pričom pravdivosť tohto tvrdenia žalobkyne by správne orgány oboch stupňov následne mali možnosť overiť.

10. Vzhľadom na uvedené krajský súd dospel k záveru, že žalovaná, ako aj prvostupňový správny orgán, dostatočne zistili skutkový stav, zabezpečili potrebné doklady, ktoré správne vyhodnotili a vyvodili správny právny záver, a preto žalobu ako nedôvodnú podľa ust. § 250j ods. 1 O.s.p. zamietol.

III.

Odvolanie žalobkyne/stanoviská

11. Vo včas podanom odvolaní zo dňa 26.05.2015 (č.l. 47) proti rozsudku prvostupňového súdu žalobkyňa prostredníctvom občianskej zástupkyne namietala, že krajský súd neúplne zistil skutkový stav veci, na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, následkom čoho rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

12. Následne odvolací súd rekapituluje odvolacie námietky žalobkyne:

- žalobkyňa trvá na skutočnosti, že dátumy uvedené vo výpise výsledkov štúdia vo vzťahu k jej osobe nepreukazujú, že uvedené dni sa mala zúčastniť skúšky alebo zápočtu. Tieto dátumy môžu preukazovať najviac len deň, kedy bola známka zapísaná do vysokoškolského indexu alebo do samotného výpisu výsledkov štúdia. Je bežnou praxou na vysokých školách a univerzitách, že pri zápisoch výsledkov štúdia do indexu alebo do výkazu nemusí byť študent osobne prítomný - môže si dať napríklad známku zapísať prostredníctvom iného študenta,
- v tejto súvislosti poukázala na dva dokumenty nachádzajúce sa v administratívnom spise, ktoré obranu žalobkyne potvrdzujú a s ktorými sa súd prvého stupňa vôbec nevysporiadal, resp. sa s nimi vysporiadal absolútne nedostatočne (e-mailová komunikácia medzi Ing. T. R., referentom oddelenia odboru nemocenského poistenia žalovanej a Mgr. Q. R., vedúcou študijného oddelenia PriF UK zo dňa 19.06.2013 a vyjadrenie vedúceho katedry regionálnej geografie OaPK PriF UK, prof. RNDr. P. I., Csc. zo dňa 02.09.2013),
- nemožno bez relevantného vysvetlenia pokladať jeden dôkaz - Výpis výsledkov štúdia - za „viac dôveryhodný“ ako iné dôkazy, ktoré dátumy uvedené vo Výpise výsledkov štúdia priamo spochybňujú; preto nebolo a ani nemohlo byť relevantne zistené, v akých termínoch (a či vôbec) si žalobkyňa plnila študijné povinnosti, či teda následkom toho došlo k porušeniu liečebného režimu a najmä kedy sa tak malo stať,
- študijné oddelenie nevedie fyzickú evidenciu účasti študentov na skúškach a táto skutočnosť nemôže byť na ťarchu žalobkyne, práve naopak - práve žalovaná by mala jednoznačne preukázať, že k porušeniu liečebného režimu došlo, kedy a akým spôsobom,
- je úlohou správneho orgánu, aby zistil skutkový stav bez dôvodných pochybností a až na základe takto

zisteného skutkového stavu vydal rozhodnutie. V uvedenom prípade sa tak nestalo, nakoľko dôkazy zabezpečené počas správneho konania si vzájomne rozporovali a nebolo ich možné relevantne verifikovať. Napriek tomu však došlo k vydaniu rozhodnutia, toto rozhodnutie, ako i konanie pred ním, však žalobkyňa považuje za nezákonné, pričom s jej námietkami a argumentmi sa dostatočne nevysporiadala ani krajský súd, preto žalobkyňa považuje napadnuté rozhodnutia za arbitrárne.

13. Záverom žalobkyňa navrhla, aby odvolací súd odvolaniu v plnom rozsahu vyhovel a rozsudok krajského súdu podľa § 220 O.s.p. zmenil tak, že napadnuté rozhodnutia ako aj prvostupňové rozhodnutia zrušil, a vec vrátil na ďalšie konanie.

B)

14. Z vyjadrenia žalovanej zo dňa 19.06.2015 (č. l. 56) vyplýva, že sa v plnom rozsahu pridržiava svojho vyjadrenia k žalobe

stotožňuje sa s názorom krajského súdu, že žalobkyňa spochybňujúce dôkazy nepredložila, hoci tak mohla urobiť bez akýchkoľvek ťažkostí. Pokiaľ k predmetným zápočtom a skúškam nedošlo v dňoch, ako je uvedené vo Výpise výsledkov štúdia, žalobkyňa mala uviesť správne dátumy vykonania zápočtov a skúšok, pričom pravdivosť uvedeného by žalovaná následne mala možnosť overiť. Žalobkyňa svoju argumentáciu však postavila len na spochybňujúcich tvrdeniach, nie dôkazoch, preto sa jej konanie javí ako účelové,

počas predmetných dočasných pracovných neschopností bola žalobkyňa študentkou fakulty. Vzhľadom na obdobia jej dočasných pracovných neschopností je možné dôvodne predpokladať, že si v týchto obdobiach plnila študijné povinnosti vyplývajúce z harmonogramu zápočtov a skúšok, nakoľko obdobia dočasných pracovných neschopností žalobkyne sa dátumovo zhodujú s obdobiami, v ktorých štandardne na vysokých školách prebieha skúškové obdobie

k námietke žalobkyne, že sa žalovaná nevysporiadala s dokumentmi, ktoré potvrdzujú jej obranu, žalovaná poznamenala, že z komunikácie s vedúcou študijného oddelenia vyplynulo, že nie vždy musí byť študent fyzicky prítomný v termíne, ktorý je zapísaný vo výkaze výsledkov štúdia, ale dátumy, ktoré sú uvedené vo výpise, sa vo väčšine prípadov zhodujú s termínom konania skúšky a s fyzickou prítomnosťou študenta,

konanie žalobkyne sa javí preto ako účelové aj z toho dôvodu, že žalobkyňa práve naopak v rozpore so všeobecne zaužívanými pravidlami, namiesto toho, aby ospravedlnila svoju účasť na skúškach a zápočtoch predložením Potvrdenia o dočasnej pracovnej neschopnosti a dodržiavala liečebný režim určený ošetrovujúcim lekárom, využila inštitút povolených vychádzok počas dočasnej pracovnej neschopnosti a v rámci nich sa zúčastnila na skúškach a zápočtoch na vysokej škole. Účel povolenia vychádzok v žiadnom prípade nespočíva v plnení si študijných povinností.

15. Na základe uvedeného preto žalovaná požadovala potvrdiť rozsudok krajského súdu ako vecne správny.

IV.

Právne názory odvolacieho súdu

16. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „Najvyšší súd“) ako odvolací súd (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní podľa § 212 subsidiárne § 246c ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (v texte rozsudku tiež „O.s.p.“) a s prihliadnutím na ustanovenie § 492 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok. Po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 204 ods. 1 O.s.p.) a že ide o rozsudok, proti ktorému je podľa ustanovenia § 201 v spoj. s ust. § 250ja ods. 1 O.s.p. odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 O.s.p.) jednomyseľne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch) dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné, a preto postupom podľa § 220 a § 246c ods. 1 O.s.p. rozsudok zmenil tak, že podľa § 250j ods. 2 písm. c/ napadnuté rozhodnutie zrušil a vrátil jej späť na ďalšie konanie v zmysle nasledujúcich záverov.

17. Najvyšší súd sa nestotožňuje so skutkovými závermi krajského súdu v tom rozsahu, ako si ich

osvojil zo zistení uvedených žalovanou. Podstatou odvolania ako aj žaloby, ktorým sa žalobkyňa domáhala preskúmania napadnutých rozhodnutí, je skutková otázka, či v prípade liečebného režimu žalobkyne ho porušovala tým, že si mala plniť svoje študijné povinnosti.

Práve tento právny rámec aj vymedzuje potrebné medze skutkového zistenia.

18. Z obsahu administratívneho spisu vyplynulo, že žalovaná napadnutými rozhodnutiami zamietla odvolanie žalobkyne proti prvostupňovým rozhodnutiam, ktorými bolo určené, že žalobkyňa nemá nárok na výplatu nemocenského v období od 29.05.2009 do 05.07.2009 a v období od 14.05.2010 do 30.06.2010 z dôvodu porušenia liečebného režimu určeného lekárom v dňoch 29.05.2009, 01.06.2009, 03.06.2009, 05.06.2009, 12.06.2009, 14.05.2010, 17.05.2010, 27.05.2010, 01.06. 2010, 08.06.2010 a 21.06.2010, a to absolvovaním predmetov na fakulte.

19. Potvrdenie dočasnej pracovnej schopnosti bolo žalobkyni vystavené MUDr. I. V. (ďalej len „ošetrojúci lekár“) z dôvodu akútneho infektu horných dýchacích ciest. Ošetrojúci lekár vo svojom stanovisku k porušovaniu liečebného režimu zo dňa 11.06.2013 uviedol: „pokiaľ si žalobkyňa počas uvedených PN plnila svoje študijné povinnosti jednalo sa o porušenie liečebného režimu“.

K porušeniu liečebného režimu sa vyjadril aj posudkový lekár prvostupňového orgánu a rovnako žalovanej, ktorý skonštatoval, že absolvovaním skúšky na fakulte nedodržiavala liečebný režim a predlžovala neodôvodnene trvanie dočasnej práceneschopnosti.

20. Najvyšší súd v tejto súvislosti považuje za potrebné uviesť, že liečebný režim určuje ošetrojúci lekár, ktorý má na základe stanovenej diagnózy určiť, aké povinnosti a obmedzenia pre žalobkyňu vyplývajú.

Z obsahu súdneho ako aj administratívneho spisu však odvolací súd nemá jednoznačne preukázané skutočnosti, ktoré by žalobkyni upravovali liečebný režim.

21. Najvyšší súd zastáva názor, že porušenie liečebného režimu môže ustáliť len ošetrojúci lekár, ktorý ho stanovuje a nie posudkový lekár. Podobný právny záver bol vyslovený aj v rozsudku Najvyššieho súdu sp. zn. 10Sžso/3/2015.

Ošetrojúci lekár žalobkyne (ako bolo spomenuté vyššie v bode č. 19) konštatoval, že pokiaľ by žalobkyňa plnila študijné povinnosti, išlo by o porušenie liečebného režimu. Toto vyjadrenie však nemožno považovať za dostačujúce. Z uvedeného nevyplýva, či k porušeniu liečebného režimu žalobkyňou skutočne došlo alebo nie, nakoľko Najvyšší súd nepovažuje účasť, či neúčasť, žalobkyne na skúškach a zápočtoch v konaní za dostatočne preukázanú.

22. Žalobkyňa namietala, že v konaní žalovaný a krajský súd vychádzali len z výpisu výsledkov štúdia, na základe ktorého konštatovali účasť žalobkyne na študijných povinnostiach a porušenie liečebného režimu, pričom nezohľadnili dôkazy predložené žalobkyňou, a to e-mailovú komunikáciu medzi Ing. T. R., referentom oddelenia odboru nemocenského poistenia žalovanej a Mgr. Q. R., vedúcou študijného oddelenia PriF UK zo dňa 19.06.2013 a vyjadrenie vedúceho katedry regionálnej geografie OaPK PriF UK, prof. RNDr. P. I., Csc. zo dňa 02.09.2013, z ktorých vyplýva, že študijné oddelenie fyzickú účasť študentov na skúškach neeviduje, a toto je v kompetencii jednotlivých vyučujúcich.

Termíny skúšok by bolo možné identifikovať podľa dátumu zápisu výsledkov, ale tie nie vždy vyžadujú fyzickú prítomnosť študentov. Niektorí skúšajúci zapisujú výsledky písomných skúšok po ich opravení, teda nie v deň ich konania, niektorí zapisujú výsledky po ich nahromadení k jednému dátumu. Z uvedeného Najvyššiemu súdu vyplýva, že v prejednávanej veci nebol jednoznačne ustálený skutkový stav.

23. Krajský súd sa týmito dôkazmi nezaoberal, avšak vo svojom rozsudku konštatoval, že žalobkyňa na podporu tvrdenia, že dátumy zapísané vo výpise výsledkov štúdia sa nezhodujú s dátumami, kedy boli

predmety skutočne absolvované, nepredložila žiadny dôkaz.

24. Žalobkyňa má za to, že skutočnosť, že nie je možné preukázať, kedy sa študent zúčastnil akej skúšky, jej nemôže byť na ťarchu, s čím sa Najvyšší súd stotožňuje.

Žalovaná má povinnosť vydať rozhodnutie na základe spoľahlivo zisteného skutkového stavu, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti (viď najmä zásada materiálnej pravdy v zmysle § 195 ods. 1 zák. č. 461/2003 Z.z. vyjadrená spojením „povinnosť presne a úplne zistiť skutočný stav vecí“). V uvedenom prípade má byť bez pochybností preukázané, či došlo k porušeniu liečebného režimu a kedy presne, teda či sa žalobkyňa v dňoch konkrétne označených žalovanou vykonala skúšky a akou formou a či ide v danom prípade o porušenie liečebného režimu alebo nie.

25. Záver žalovanej ako aj krajského súdu o porušení liečebného režimu len na základe výpisu výsledkov štúdia, vo svetle vyššie uvedených záverov, neobstoí.

V zmysle § 250j ods. 2 písm. c/ O.s.p. súd zruší napadnuté rozhodnutie správneho orgánu, ak po preskúmaní rozhodnutia a postupu správneho orgánu v medziach žaloby dospel k záveru, že zistenie skutkového stavu veci je nedostačujúce na posúdenie veci. Pre tieto účely súd posudzuje predovšetkým, či správny orgán vykonal dokazovanie v potrebnom rozsahu, či boli jednotlivé dôkazy vykonané spôsobom, ktorý je v súlade s platným právom, a či závery, ku ktorým správny orgán dospel, majú vo vykonaných dôkazoch oporu.

26. Najvyšší súd navyše dodáva, že z výsledkov doterajšieho konania nie je možné bez pochyb ustáliť ani skutočnosť, či žalovaná mala alebo nemala v čase dočasnej pracovnej schopnosti povolené vychádzky. V napadnutých rozhodnutiach je konštatované, že žalobkyňa nemala povolené vychádzky, následne vo vyjadrení žalovanej k odvolaniu je uvedené, že žalobkyňa využila inštitút povolených vychádzok počas dočasnej pracovnej neschopnosti a v rámci nich sa zúčastnila na skúškach a zápočtoch na vysokej škole.

Ak sa v konaní bez pochyb preukáže, či žalobkyňa mala alebo nemala povolené vychádzky, je potrebné na základe vyjadrenia ošetrojúceho lekára aj ozrejmiť, aké povolenia a obmedzenia s týmito vychádzkami súvisia.

27. Tieto závery Najvyššieho súdu sú spôsobilé spochybniť správnosť rozhodnutia žalovanej ako aj krajského súdu.

28. Najvyšší súd tak vyhodnotil odvolací dôvod týkajúci sa neúplne zisteného skutkového stavu za relevantný. Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svetle uvedeného ustálil, že žalovaná rozhodla na základe skutkového stavu, ktorého zistenie je nedostačujúce na posúdenie veci a tak založila zrušovací dôvod zakotvený v ustanovení § 250j ods. 2 písm. c/ O.s.p. s tým, že krajský súd pochybil, ak rozhodnutie žalovanej zaťažené vadou v zmysle uvedeného nezrušil.

V.

29. Na základe zistených skutkových a právnych okolností, po vyhodnotení námietok žalobkyne a vyjadrenia žalovanej rozhodol Najvyšší súd podľa § 250ja ods. 3 a rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že zrušil napadnuté rozhodnutie a vrátil žalovanej vec na ďalšie konanie.

30. V ďalšom konaní bude preto úlohou žalovanej, aby postupovala v medziach hore uvedených právnych názorov (§ 250j ods. 7 O.s.p.) a v súlade s načrtnutým výkladom rozhodla vo veci opätovne.

31. O práve na náhradu trov odvolacieho súdneho konania rozhodol Najvyšší súd podľa § 224 ods. 1 v spojitosti s § 250k ods. 1 O.s.p., podľa ktorého úspešnej žalobkyni právo na náhradu trov tohto konania vzniklo. Nakoľko si žalobkyňa trovy konania včas neuplatnila, nebola jej ich náhrada priznaná.

32. Najvyšší súd v prejednávanej veci v súlade s ust. § 250ja ods. 3 O.s.p. rozhodol bez pojednávania, lebo nezistil, že by týmto postupom bol porušený verejný záujem (vo veci prebehlo na prvom stupni súdne pojednávanie, pričom účastníkom bola daná možnosť sa ho zúčastniť), nešlo o vec v zmysle § 250i ods. 2 O.s.p. (úprava povinnosti zaplatiť poistné je spojená s verejnoprávnymi vzťahmi), v konaní nebolo potrebné v súlade s ust. § 250i ods. 1 O.s.p. vykonať dokazovanie a z iných dôvodov nevznikla potreba pojednávania nariadiť.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu n i e j e prípustný opravný prostriedok (§ 246c ods. 1 O.s.p.).